

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sacrarvm Antiquitatvm Monvmenta

Hillesheim, Ludwig

Antverpiæ, 1577

Nathan.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68887](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68887)

*Magna Dei pietas superata nocentibus ausis,
Sape fit irata conspicienda manu.*

Hac

Hac urgente Nathan perfers ad principis aures
 Ob scelus offensi quæ foret ira Dei.
 Impia nam fuerat geminata libidine cædes,
 Ergo viro vltrices ingerit ille minas.
 Non ego te regem statui? non vindice dextra
 Tutatus? vitæ commoda plena dedi?
 Hæc si parua forent, non te maiora manerent?
 Excidere hæc animo num potuere tuo?
 Nunc temerata fides, contemto numine nostro,
 In pœnas non est lenta futura tuas.
 Clam scelus admissum, toto vulgabitur orbe:
 Hæc est damnato pœna reperta toro.
 Per genus omne tuum sæuus grassabitur ensis:
 Sanguine tincta manus, cæde pianda pari est.
 Audiit hæc postquam perculsus imagine pœnæ,
 Supplicat aeterno protinus ille Deo.
 Agnoscitq; nefas trepidans, veniamq; precatur,
 Eluit & lacrymis crimina tanta suis.
 Vidit, & ignouit cælo mitissimus alto,
 Flectitur atque sua pro pietate Deus.
 Hæc aeterna tui Deus est clementia sceptri:
 Numinis hæc eadem gloria summa tui est.
 Discite mortales toto qui viuitis orbe,
 Pro meritis semper præmia iusta dari.
 Iudicio nam cuncta Deus desiniet æquo.
 Lex ea non summo deperitura die est.

Ecclesiast. 12.

G A D.